

РІШЕННЯ
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Дмитро Логвін, 1999 року народження, громадянин України, освіта вища: у 2020 році закінчив Київський національний університет імені Тараса Шевченка за спеціальністю «Історія та археологія», у 2022 році закінчив Київський національний університет імені Тараса Шевченка за спеціальністю «Політологія».

Виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Публічне управління та адміністрування».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Київського національного університету імені Тараса Шевченка Міністерства освіти і науки України, м. Київ, від 18.05.2026 року № 262-34, у складі:

**Голови разової
спеціалізованої
вченої ради**

Надії МАКСІМЕНЦЕВОЇ, доктора юридичних наук, доцента кафедри парламентаризму Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Рецензентів

Андрія МИКОЛЮКА, кандидата політичних наук, доцента кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Ігора ТКАЧЕНКА, кандидата політичних наук, доцента кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Офіційних опонентів

Наталії ГОНЧАРУК, доктора наук з державного управління, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, професора кафедри державного управління і місцевого самоврядування Національного технічного університету «Дніпровська політехніка»;

Миколи ІЖА, доктора політичних наук, професора, заслуженого працівника освіти України, директора Навчально-наукового інституту публічної служби та управління Національного університету «Одеська політехніка».

на засіданні 06 липня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» **Логвіну Дмитру Сергійовичу** на підставі публічного захисту дисертації

«Трансформація державного управління під час війни» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Дисертацію виконано на кафедрі державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка Міністерства освіти і науки України, м. Київ.

Науковий керівник: **Костянтин ВАЩЕНКО**, доктор політичних наук, професор, професор кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису українською мовою, що повністю відповідає вимогам пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами) та містить нові науково-обґрунтовані результати, а саме: *уперше*

- обґрунтовано трансформацію державного управління під час війни як самостійний об'єкт наукового дослідження в межах теорії та історії державного управління, що дозволило відійти від фрагментарного правового або суто політичного трактування воєнного стану;

- виокремлено та систематизовано традиційну, прогресивну та змішану моделі трансформації державного управління у воєнний час, визначено їх типологічні ознаки, механізми функціонування, переваги й обмеження, а також наслідки для балансу між ефективністю публічної влади та демократичним контролем;

Крім того, *удосконалено*:

- теоретико-методологічні підходи до дослідження державного управління в умовах війни шляхом поєднання інституційного, системного та порівняльного аналізу, що дало змогу комплексно дослідити механізми кризового управління;

- зміст поняття «трансформація державного управління під час війни», яке уточнено як багатовимірний процес змін у політичних інститутах, організаційних структурах, управлінських процедурах і соціально-гуманітарній політиці;

- підходи до аналізу співвідношення надзвичайних повноважень і демократичного контролю, що дозволило критично переосмислити можливості застосування концепцій «конституційної диктатури» та «вбудованого винятку» в сучасних умовах.

Набули подальшого розвитку:

– дослідження світового досвіду функціонування державного управління в умовах війни крізь призму його адаптації до українських реалій повномасштабної збройної агресії;

– наукове осмислення трансформацій політичних інститутів, інституційно-організаційної структури публічної влади, а також соціальної та гуманітарної сфери державного управління у воєнний час як взаємопов'язаних елементів єдиного управлінського процесу;

– уявлення про довгостроковий вплив воєнної трансформації державного управління на процеси післявоєнного відновлення, стратегічного планування та модернізації системи публічного управління.

Здобувач має 3 наукові публікації опубліковані у фахових виданнях України з публічного управління, а також 4 тези доповідей у матеріалах всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференцій.

Усі статті відповідають темі дисертації згідно з отриманими науковими результатами відповідно до мети статті (поставленого завдання) та висновків. Статті опубліковані не більше однієї в одному випуску (номері) наукового видання:

1. Логвін, Д. (2024). Зв'язки з громадськістю в системі державного управління під час війни. Науковий вісник: Державне управління, (2(16)), 101-113. [https://doi.org/10.33269/2618-0065-2024-2\(16\)-101-113](https://doi.org/10.33269/2618-0065-2024-2(16)-101-113)

2. Логвін, Д. С. (2025). Зміст та функції державного управління під час війни. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування, (17), 11-17. <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-17-02-11>

3. Логвін, Д. (2025). Закордонний досвід трансформації державного управління під час війни. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Державне управління, 2(22), 73-79. <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2025/22-10/14>

У дискусії взяли участь голова, рецензенти, офіційні опоненти та висловили зауваження:

Надія МАКСІМЕНЦЕВА, доктор юридичних наук, доцент кафедри парламентаризму Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Оцінка позитивна без зауважень.

Андрій МИКОЛЮК, кандидат політичних наук, доцент кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Оцінка позитивна із зауваженнями:

1. У підрозділі 1.3, присвяченому українському науковому дискурсу трансформації державного управління в умовах війни, автором здійснено ґрунтовний аналіз вітчизняних наукових підходів. Водночас доцільним було б ширше висвітлити критичну дискусію щодо переваг і недоліків військових

адміністрацій як інструменту трансформації системи публічної влади в Україні.

2. У підрозділі 3.3 здійснено аналіз трансформації державної політики в соціальній та гуманітарній сферах в умовах воєнного стану. Водночас робота могла б виграти від ширшого використання кількісних показників або результатів соціологічних досліджень щодо впливу воєнних трансформацій на рівень суспільної довіри до органів державної влади.

3. У висновках автор обґрунтовує можливість використання запропонованих підходів для післявоєнної модернізації системи державного управління в Україні. Водночас потребує подальшого дослідження питання механізмів переходу від воєнної системи функціонування державного управління до умов мирного часу та запобігання збереженню надзвичайних практик після завершення війни.

Ігор ТКАЧЕНКО, кандидат політичних наук, доцент кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Оцінка позитивна із зауваженнями:

1. Значну увагу в роботі приділено зарубіжному досвіду функціонування систем державного управління в умовах війни, зокрема практикам США, Франції, Великої Британії, Ізраїлю та Хорватії. Водночас дисертація могла б виграти від ширшого аналізу досвіду держав Центральної Східної Європи, які здійснювали інституційні реформи в умовах безпекових викликів та постконфліктного відновлення, що дозволило б розширити порівняльну базу дослідження. Зокрема, додаткове звернення до досвіду Польщі, Естонії, Литви та Латвії могло б посилити аргументацію щодо стійкості адміністративних систем, безпеково орієнтованої модернізації та адаптації публічного управління до тривалих зовнішніх загроз.

2. Аналізуючи цифровізацію та комунікаційні механізми державного управління під час війни, автор переважно зосереджується на позитивних результатах їх функціонування. Водночас доцільним було б приділити більше уваги ризикам кібербезпеки та загрозам інформаційного впливу на систему державного управління. З огляду на сучасну парадигму врядування в цифрову епоху, пов'язану з працями П. Данліві та Г. Маргеттс, варто було б окремо показати не лише потенціал цифрових інструментів, а й ризики цифрової залежності, вразливості державних реєстрів, інформаційних операцій та надмірної концентрації даних у кризових умовах.

3. У підрозділі 3.2 автором досліджено механізми функціонування державного управління в умовах воєнного стану. На наш погляд, додаткової уваги потребувало питання взаємодії державних органів із міжнародними партнерами та міжнародними організаціями як важливої складової сучасного кризового урядування. Цей аспект доцільно було б розкрити через логіку багаторівневого та колаборативного врядування, оскільки в українських умовах міжнародна допомога, донорська координація, безпекова підтримка та

післявоєнне відновлення фактично формують окремий контур управлінської взаємодії.

Наталія ГОНЧАРУК, доктор наук з державного управління, професор, заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування Національного технічного університету «Дніпровська політехніка». Оцінка позитивна із зауваженнями:

1. У розділі 2 дисертації «Моделі та механізми трансформації державного управління в умовах війни» (с. 68-134) здобувачем сформовано та представлено авторську типологію моделей трансформації державного управління в умовах війни, виокремлено та систематизовано традиційну, прогресивну та змішану моделі, визначено їх ознаки, переваги, обмеження та механізми функціонування. Представлена типологія моделей трансформації державного управління є цікавою та обґрунтованою, однак їй емпірична апробація на більшій кількості зарубіжних кейсів могла б посилити аргументацію дисертанта.

2. Автор у третьому розділі дисертаційної роботи «Адаптація та трансформація системи державного управління України в умовах воєнного стану» (с. 135-151) значну увагу приділив інституційним аспектам трансформації державного управління в умовах воєнного стану, дослідив процес інституційних змін системи державного управління в Україні та обґрунтував вибір оптимальної моделі трансформації державного управління з урахуванням перспектив післявоєнного відновлення. Разом з тим, на нашу думку, автору доцільно було б більш детально розкрити питання трансформації державної служби в умовах війни та повоєнний період.

3. У дисертаційному дослідженні сформовано концептуальні засади для інституційної модернізації держави, зміцнення її стійкості та забезпечення балансу між ефективністю управління і збереженням демократичних принципів у довгостроковій перспективі, що є значним науковим доробком автора. Водночас окремі рекомендації щодо післявоєнної модернізації системи державного управління доцільно було б конкретизувати через визначення механізмів їх практичної реалізації.

4. Автору дослідження варто було б більш детально розглянути такий аспект проблематики, як питання забезпечення державної служби, як ключового елементу державного управління, компетентними й високопрофесійними кадрами, здатними вирішувати наявні в умовах війни проблеми, адекватно реагувати на сучасні виклики, управляти змінами і знаходити шляхи виходу із кризової ситуації.

5. У науковій новизні роботи (с. 17) зазначено, що в результаті проведеного дослідження набуло подальшого розвитку дослідження світового досвіду функціонування державного управління в умовах війни крізь призму його адаптації до українських реалій повномасштабної збройної агресії. На наш погляд, здобувачу доцільно було б конкретизувати, досвід яких країн і який саме доцільно першочергово впроваджувати в Україні в умовах правового режиму воєнного стану.

Микола ІЖА, доктор політичних наук, професор, заслужений працівник освіти України, директор Навчально-наукового інституту публічної служби та управління Національного університету «Одеська політехніка». Оцінка позитивна із зауваженнями:

1. У підрозділі 2.3 автор обґрунтовує змішану модель трансформації державного управління як найбільш ефективну в умовах сучасних гібридних і затяжних конфліктів. Водночас твердження про її найбільшу ефективність потребує додаткового обґрунтування через використання більш чітких критеріїв оцінювання ефективності моделей та їх порівняння на основі емпіричних показників. Наразі наведені аргументи мають переважно теоретичний характер.

2. У роботі вперше запропоновано типологію моделей трансформації державного управління у воєнний час (с. 16-17; с. 68-132). Разом із тим, потребує додаткового уточнення питання критеріїв віднесення окремих держав до традиційної, прогресивної чи змішаної моделі, оскільки в окремих наведених автором кейсах простежуються ознаки кількох моделей одночасно. На нашу думку, більш детальне розмежування типологічних ознак сприяло б підвищенню методологічної визначеності запропонованої класифікації.

3. У підрозділі 3.3 автор здійснює ґрунтовний аналіз трансформації державної політики у соціальній та гуманітарній сферах в умовах воєнного стану (с. 169-181). Водночас поза межами дослідження фактично залишилося питання оцінювання ефективності окремих державних програм підтримки внутрішньо переміщених осіб та інших соціально вразливих категорій населення, що могло б додатково посилити прикладний характер роботи..

Результати відкритого голосування:

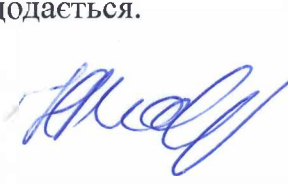
«За» – 5 членів ради,

«Проти» – 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **ЛОГВІНУ Дмитру Сергійовичу** ступінь доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Відеозапис трансляції захисту додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Надія МАКСІМЕНЦЕВА

ПІАПИС ЗАСВІДЧЕНО
ВЧЕНИЙ СЕКРЕТАР
КАРАУЛЬНА

07.07

